

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4Csp/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201597
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6820201597.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie, Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému N. T., T.. XX.XX.XXXX, U. H. U. XX, XXX XX U., okres Revúca, toho času bytom T. XX, B. M., v konaní o zaplatenie 4.188,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti zaplatenia sumy 357,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 357,29 eur od 21. 09. 2020 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.421,47 eur spolu s úrokom z omeškania spolu vo výške 5 % ročne zo sumy 1.421,47 eur od 21.09.2020 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 50,- eur, splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

V. Žalobcovi sa vracia súdny poplatok zo žaloby vo výške 14,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., prevádzkovateľ systému po právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Nariaďuje sa Slovenskej pošte, a.s., prevádzkovateľ systému, IČO: 36 661 124 so sídlom Partizánska cesta, 975 99 Bratislava, aby vrátila žalobcovi súdny poplatok zo žaloby vo výške 14,80 eur, a to najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 29.10.2020 sa právny predchodca žalobcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.188,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 21.09.2020 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.06.2015 právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s., uzatvoril so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo: XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.100,- eur a bol právnenému predchodcovi žalobcu povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 70,-

eur. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 08.09.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.08.2020 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na úhrady vykonané žalovaným s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.188,96 eur.

3. Na výzvu súdu žalobca písomnosťou doručenou súdu dňa 31.12.2020 špecifikoval žalovanú pohľadávku tak, že dňa 11.06.2015 žalovaný vyplnil žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro (ďalej len „žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Bankou bola žiadosť schválená dňa 17.06.2015. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.100,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80% ročne a štandardnou splátkou vo výške 70,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 01.07.2015. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného, spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.11.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku. V posudzovanej veci bol žalovanému poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru, a to revolvingový úver. Veriteľ úver dlžníkovi stále dopĺňal a časť splátky sa používala na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. S uvedenou skutočnosťou počíta aj zákon č. 258/2001 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 6. O výške ročnej úrokovej sadzby, ako aj výške schváleného úverového rámca a výške štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s. a aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 01.07.2015. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania peňažných prostriedkov žalovaným predstavujú debetné transakcie v celkovej sume 3.683,57 eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 2.262,10 eur. Uplatnená suma 4.188,96 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 4.188,96 eur pozostáva z istiny 2.098,67 eur, poplatkov 20,56 eur, štandardného úroku 1.733,- eur a zo sankčného úroku 336,73 eur. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Výška sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. Sankčnou úrokovou sadzbou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Všetky uplatnené poplatky boli účtované v zmysle platného Cenníka. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so zmluvou a platnými predpismi. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle zmluvy a Cenníka vo výške 22,80 % ročne.

4. Podaním doručeným súdu dňa 31.12.2020 žalobca zároveň zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 357,29 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby upravil petit žalobného návrhu a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.831,67 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.831,67 eur od 21.09.2020 do zaplatenia a navrhol priznať mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Žalovaný sa k riadne doručenej žalobe písomne nevyjadril ani nevyužil prostriedky procesnej obrany.

6. Uznesením sp. zn. 4Csp/51/2020 vyhláseným na pojednávaní dňa 01.03.2021, súd na návrh žalobcu pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a identifikáciou postúpenej pohľadávky spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod účinnej ku dňu 20.11.2020 žalobca preukázal, že počas predmetného konania nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa v spore koná. Bolo zároveň preukázané, že predmetom postúpenia bola pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z úradnej činnosti bolo súdu tiež známe, že obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., na ktorú bola pohľadávka postúpená, a ktorá súhlasila so vstupom do konania na miesto pôvodného žalobcu, podľa informácií zverejnených Národnou bankou Slovenska patrí medzi ostatných veriteľov oprávnených poskytovať spotrebiteľské úvery bez obmedzenia. Súhlas žalovaného sa nevyžadoval, súd ho preto ani nezisťoval. Nový žalobca prijal stav konania ku dňu jeho vstupu.

7. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu riadne a včas ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania. Výslovne súhlasili s prejednaním veci a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu.

8. Žalovaný vo svojom prednese na pojednávaní nespochybňoval existenciu zmluvy o kreditnej karte, nerozporoval ani tvrdenia žalobcu o tom, že právny predchodca žalobcu mu poskytol prostredníctvom kreditnej karty peňažné prostriedky. Nerozporoval ani to, že kartu využíval, ďalej tvrdiac, že mal viac úverov, ktoré spočiatku splácal, nakoľko pracoval v Slovmagu. Priznal, že všetky úvery postupne splácať nevládal, a po tom, čo stratil prácu, splácať to už vôbec nedokázal.

9. Postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd okrem dokazovania navrhnutého žalobcom, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o vydaní a používaní Pôžičkovej karty Quatro, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., výpismi z Pôžičkovej karty Quatro, Cenníkom VÚB, a s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., vyhlásením okamžitej splatnosti úveru vrátane predžalobnej upomienky a fotokópie doručky, vykonal v predmetnom spotrebiteľskom spore s ochranou slabšej strany aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol, a to výsluchom žalovaného a lustráciami v dostupných registroch na žalovaného - v Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni a Obchodnom vestníku, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Žalobca, ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 18.06.2015 Úverovú zmluvu (o bezúčelovom revolvingovom úvere) č. XXXXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec (kreditný limit) vo výške 600,- eur, so štandardnou mesačnou splátkou 20,- eur. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.100,- eur so štandardnou splátkou vo výške 70,- eur.

11. Podľa výpisu z čerpania splátok a úhrad žalovaný dňa 01.07.2015 prvýkrát použil kreditnú kartu, z ktorej jednorázovo vyčerpal peňažné prostriedky v sume 600,- eur výberom z bankomatu. Súhrn debetných položiek vrátane istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na platby vykonané žalovaným v celkovej výške 2.262,10 eur, predstavoval dlh žalovaného ku dňu 31.08.2020 sumu 4.188,96 eur, z toho dlžná istina predstavovala sumu 1.421,40 eur. Písomnosťou datovanou dňom 02.11.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu celého poskytnutého úveru. Vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru predchádzalo upomínanie žalovaného na nedoplatok na splátkach spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru písomnosťou datovanou dňom 04.10.2017, ktorá písomnosť bola žalovanému doručená dňa 09.10.2017.

12. Nebolo sporné, že žalovaný ani v priebehu súdneho konania dlh ani len čiastočne neuhradil. Žalovaný na pojednávaní ďalej uviedol, že si vedomý, že pôžičky treba zaplatiť, ale momentálne žije spolu s manželkou a 3 maloletými deťmi iba z jej rodičovského príspevku a prídavkov na 3 deti. Nemá nárok na podporu ani dávky v hmotnej núdzi. Má aj iné exekúcie. Hľadá si zamestnanie, ale zatiaľ bezúspešne. Od rodiny odísť nechce, nakoľko má veľmi malé deti a je jediný chlap v domácnosti. Deti

majú len 4, 5 a 1 rok. Ak by bolo možné, manželka by mu pomohla so splátkami, ale maximálne po 20,- eur mesačne.

13. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že lustrácia v Obchodnom vestníku na žalovaného je negatívna, dosiaľ nebol na neho vyhlásený osobný bankrot.

14. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami Civilného sporového poriadku súd konanie v časti zaplataenia istiny vo výške 357,29 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti, ktoré je prejavom dispozitívneho oprávnenia žalobcu s predmetom konania. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nie je potrebný, keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie vo veci samej. Zároveň nejde o prípad, kedy určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, súd preto súhlas alebo príp. nesúhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby ani nezisťoval.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 22.12.2015 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 22.12.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

32. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v platnom znení výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe v časti o zaplatenie sumy 1.421,47 eur vyhovel, nakoľko v uvedenej časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na základe úverovej zmluvy o

poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používání kreditnej platobnej karty „Pôžičkovej karty Quatro“ (ďalej len „zmluva o úvere“), uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 18.06.2015, bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver vo výške úverového rámca 600,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach vo výške 20,- eur, ktorú skutočnosť žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval. Rovnako tak nerozporoval ani tvrdenie žalobcu, že ku dňu vystavenia kartového účtu mal schválený úverový rámec vo výške 2.100,- eur a bol povinný právnomu predchodcovi žalobcu platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 70,- eur. Zmluva o úvere je v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka absolútnym obchodom. Uzatvorená úverová zmluva má charakter štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch medzi dodávateľom v súvislosti výkonom podnikateľskej činnosti právneho predchodcu žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý zmluvu neuzatváral v súvislosti so svojou obchodnou alebo podnikateľskou činnosťou. Predmetná zmluva je typickou adhéznou zmluvou, ktorú o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane na predtlačenom formulári uzatváral dodávateľ s veľkým počtom spotrebiteľov s tým, že dodávateľ, ako navrhovateľ zmluvy, vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy spolu so všeobecnými podmienkami boli pre žalovaného vopred pripravené a žalovaný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Zmluva o úvere obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy, a to záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť (zmluvne dohodnuté) úroky. Úverová zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným však neobsahovala obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy uvedené § 9 ods. 1, 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinnom v čase uzavretia spotrebiteľského úveru, najmä neobsahovala údaje o počte splátok, ich splatnosti a termíne konečnej splatnosti úveru pri vyčerpaní celého úverového limitu a jeho následnom postupnom splatení žalovaným, hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí žalovaný zaplatiť, ak by vyčerpal a splatil celú výšku úverového rámca, ktoré by boli vypočítané na základe údajov platných ku dňu podpisu Zmluvy. Pre prípad uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je revolvingový úver, bol veriteľ povinný uviesť v zmluve relevantné údaje vypočítané s prihliadnutím na výšku úverového limitu podľa podmienok nastavených a uvedených v samotnom texte zmluvy (úver 600,- eur, mesačná splátka vo výške 20,- eur) tak, aby spotrebiteľ mohol získať aspoň približné a orientačné informácie potrebné pre rozhodnutie, či zmluvu s veriteľom uzatvorí alebo nie. To znamená, že bol preto povinný vychádzať minimálne z možného okamžitého bezhotovostného vyčerpania poskytnutého úverového rámca v plnej výške, v danom prípade sumy 600,- eur a následného zohľadnenia dohodnutého spôsobu splatenia poskytnutého úveru mesačnými splátkami vo výške 20,- eur, keďže zákon o spotrebiteľských úveroch neobsahuje osobitné ustanovenia pre revolvingový úver. Naopak pri všetkých spotrebiteľských úveroch, a to bez ohľadu na ich druh, zákon stanovuje rovnaké obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výnimku nepripúšťa ani pre zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Naopak absencia podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov tak, ako je tomu v predmetnom prípade. Žalobcovi preto vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol.

36. Žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku na základe zmluvy o bezúčelovom revolvingovom úvere a žalovanému reálne poskytol peňažné prostriedky výbermi z bankomatu v celkovej výške 3.683,57 eur. Žalovaný v konaní ani nerozporoval, že kreditnú kartu používal, preto mu vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Žalovaný si svoju zmluvne dojednanú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy ho právny predchodca žalobcu písomnosťou zo dňa 02.11.2017 vyzval na okamžité splatenie celého dlhu. Od sumy poskytnutých peňažných prostriedkov súd odpočítal sumy, ktoré žalovaný zaplatil, a ktoré žalobca započítal okrem istiny aj na rôzne poplatky a úroky. Celkom súd odpočítal zaplatenú sumu 2.262,10 eur. Celková dlžná čiastka potom predstavuje sumu 1.421,47 eur (3.683,57 eur - 2.262,10 eur). Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenia žalobcu o uzavretí úverovej zmluvy s jeho právnym predchodcom, o poskytnutí peňažných prostriedkov, ani o nesplnení svojej povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, preto mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi, na ktorého bola predmetná pohľadávka platne postúpená, dlžnú sumu 1.421,47 eur, čo je rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a sumou, ktorú žalovaný žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi dosiaľ zaplatil. Keďže súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov vo zvyšnej časti žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

37. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil v zákonnej výške 5,00 % ročne a súd mu ich priznal z priznanej istiny úveru, počnúc dňom 21.09.2020, keďže podľa výpisu z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.08.2020 bol deň splatnosti určený k 20.09.2020, preto nasledujúcim dňom, t.j. dňom 21.09.2020 sa žalovaný dostal do omeškania. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania s prihliadnutím na výšku priznanej istiny súd žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa § 232 ods. 3 zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

39. Podľa § 232 ods. 4 Civilný sporový poriadok, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

40. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vyhovel žiadosti žalovaného a povolil mu zaplatiť dlžnú sumu mesačnými splátkami, splatnými vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Prihliadajúc na výšku peňažného plnenia, ako aj na aktuálnu nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, ktorá mu nedovoľuje zaplatiť dlžnú sumu jednorázovo, súd povolil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu mesačnými splátkami vo výške 50,- eur. I keď nie je dôvod neveriť žalovanému, že pre mladícku nerozvážnosť má aj ďalšie záväzky z minulosti, a napriek aktívnej snahe je stále bez zamestnania, na strane druhej je treba zdôrazniť, že predovšetkým zodpovednosť voči jeho rodine a trom maloletým deťom, by mali byť hlavným dôvodom, aby skutočne využil všetky možnosti na trhu práce v mieste svojho bydliska vrátane možnej brigádnickej činnosti (napr. práca v lese) a aktívne pristúpil k plneniu svojich nielen rodičovských povinností. Povolenie splátok nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý, keďže ide o nebankový subjekt, ktorý má v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a súd povolil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v menej ako 30 splátkach a v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, žalovaný stratí výhodu splátok a vznikne mu povinnosť uhradiť celú dlžnú sumu jednorázovo.

41. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal vo veci úspech v sume 1.421,47 eur, t.j. v sume priznanej istiny, čo je 33,93 %, neúspech žalobcu predstavuje jednak suma 357,29 eur, v ktorej zobral žalobca žalobu bez uvedenia dôvodu späť, keďže v uvedenej časti zavinil zastavenie konania, a jednak suma 2.410,20 eur, v ktorej bola žaloba zamietnutá, preto neúspech žalobcu predstavuje celkom sumu 2.767,49 eur, čo je 66,07 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 33,93 % - 66,07 %, čo predstavuje čistý úspech žalovaného vo výške 32,14 %, preto mu ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,14 %. Žalovaný si však žiadne trovy konania neuplatnil, ani mu žiadne trovy konania nevyplývajú zo súdneho spisu, súd mu preto žiadnu náhradu trov konania nepriznal.

46. Podľa § 11 ods. 3 prvej vety zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch v platnom znení (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

47. Podľa § 11 ods. 4 prvej vety zákona o súdnych poplatkoch okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura.

48. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona⁷⁾ a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

49. Podľa § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania, dovolanie alebo kasačná sťažnosť vzala späť pred prvým pojednávaním.

50. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, súd súčasne rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku zo žaloby žalobcovi vo výške 14,80 eur. Žalobca zaplatil súdny poplatok zo žaloby vo výške 251,- eur, základ poplatku predstavovala po zákonom zaokrúhlení suma 4.188,- eur. Pred začatím pojednávania vo veci samej, zobral žalobca žalobu späť v časti 357,29 eur. Zostávajúca časť sumy - základ poplatku - ktorá zostala predmetom sporu, tak predstavovala čiastku 3.831,67 eur. Súdny poplatok z tejto zostávajúcej časti predstavuje po zákonom zaokrúhlení sumu 229,50 eur. Podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, 6% z ceny predmetu konania, t.j. $0,06 \times 3.831,-$ eur rovná sa po zákonom zaokrúhlení 229,50 eur. Výška súdneho poplatku, ktorý sa má v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcovi vrátiť predstavuje rozdiel zaplateného súdneho poplatku vo výške 251,- eur a poplatku zodpovedajúceho zostávajúceho nároku vo výške 229,50 eur, teda $251 \text{ mínus } 229,50$ sa rovná 21,50 eur, krátený o 1%, najmenej však 6,70 eur. Výška súdneho poplatku, ktorý sa v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcovi vracia tak predstavuje sumu 14,80 eur. Súdny poplatok bude žalobcovi vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., prevádzkovateľ systému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Lehota v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, v rámci ktorej môže súd rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku, neuplynula.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.